

[Morten Lange.]

imod og helst stræbe henimod hurtigt, ellers vil seminarieområdet være et efterslæbsområde, som gør det umuligt virkelig at komme videre med de skolereformer, som er så bydende vigtige.

Jeg tror, det gælder hele vort seminarie-system. Det er altså ikke nok, at vi nu klarer denne side af sagen, som er et helt rimeligt og billigt krav; jeg tror, det i virkeligheden peger på langt mere betydelige reformer undervejs.

Så kan man naturligvis sige, og jeg vil gerne tage det op, at der er noget tiltalende i, at vi har seminarier med, skal vi sige forskelligt ansigt. Jeg synes, der er noget sympatisk i, at ikke alle læreanstalter på samme niveau er ens. Jeg vil sætte pris på, hvis Odense universitet adskiller sig fra Århus, og at Århus adskiller sig fra København osv.; jeg synes, det er udmærket. Der skal være forskel inden for rammerne under den, om jeg så må sige, nødvendige forudsætning, at uddannelsen har samme standard. Men det er jo ikke nogen nødvendig forudsætning derfor, at man har bestyrelser, der er sammensat på, om jeg så må sige, et lidt gammeldags, historisk grundlag, efter hvem der har stiftet dette seminarium. Hvis seminarierne får en størrelse og facon, som virkelig svarer til tidens krav, så er jeg helt sikker på, at de også vil kræve en autonomi, som vil gøre, at de vil fremtræde med forskelligt ansigt. Og jeg synes, det er en af de ting, vi må stræbe efter. Det er ikke nødvendigt med en uniformering af de danske seminarier, men det er nødvendigt med en omstrukturering af dem, større og bedre enheder, der svarer til nutidens uddannelseskraft, og jeg tror, at vi, samtidig med at denne, skal vi sige i denne relation mindre sag bliver rejst, må være klar over, at vi skal ikke benytte denne sag til, om jeg så må sige, at konfirmere en struktur for evindeligt, når det dog efter min mening er helt oplagt klart, at det er ikke alene et spørgsmål om betalingen, det er også et spørgsmål om strukturen, vi i allerhøjeste grad kommer til at se på.

Jeg kan håbe, at der kommer en hurtig aktion på baggrund af det her fremsatte forslag. Det er pengene i år, det drejer sig om. Jeg forstår, at ministeren havde tænkt sig, at han kunne slippe med at betale for

næste år eller noget i den retning. Jeg synes i virkeligheden, kravet er sådan, at man må finde en eller anden ordning også for dette år, og nu er finansministeren jo ikke til stede i dag, men jeg synes, det skulle være en dårlig finansminister, om han ikke havde en sådan reserve, så han sagde, at denne retfærdighedsgrad og denne størrelse kunne klares også på et løbende budget.

Kjær Rasmussen: Hr. Morten Lange efterlyste en hurtig aktion, det kan vi jo lige vende tilbage til om lidt.

I øvrigt er det jo næsten til at dåne over al den velvilje, der nu væltes ud over vore syndige hoveder, især fra de borgerlige partiers ordførere. Lad mig sige som mit partis standpunkt, at vi snart er trætte af det, man kunne kalde snak, og som bliver ved snak.

Det ser ud til, at de nye aktionsformer nu også har fundet vej til seminarierne. De studerende nægter at betale afgift, de besætter seminarierne, ja, kvindelige studerende annoncerer endog efter hungrende ægtemænd og ungarle for om muligt ad denne vej at skaffe penge ind til dækning af den stadig stigende studieafgift. De forargede røster er naturligvis ikke udeblevet. Udtryk som „bagholdsangreb“ og „uartighed“ har allerede været anvendt om de studerendes kamp mod studieafgiften. Udtryk som „tøsedrenge“ er man heller ikke sluppet for.

Naturligvis har de studerende vidst på forhånd, at tonsvis af småborgerlig forargelse ville blive hældt ud over deres hoveder. Naturligvis har de vidst, at et anslag mod det normale politiske adfærdsmønster ville udløse bestyrtelse hos magthaverne. Alligevel er man skredet til aktion, ikke mod seminariernes lærerstabe, ikke mod bestyrelserne, men mod de politikere, der af de studerende må opfattes som løftebrydere.

Det er jo allerede flere år siden, de lærer-studerende fik løfte om mere hensigtsmæssige tilskudsregler. Det er kendt, at der skete en forhøjelse af statstilskuddet til nedbringelse af afgiften på de private seminarier i undervisningsåret 1966-67 og igen i undervisningsåret 1967-68. Efter denne sidste regulering var tilskuddet 1.000 kr. Derefter skete intet. For undervisningsåret